

Dosya

Carlos Reygadas

NURİ BİLGE CEYLAN KEŞKE ÇOCUKLUK ARKADAŞIM OLSAYDI

Nuri sinemayı seviyor ve bu sevgisini kayıt altına aldığı her şeyde, seste, imgede, gösteriyor. Sonundaysa yaşamı kayıt altına almayı, duygular da dahil düşünceyi resmetmeyi başarıyor.

Kasaba'yı izledikten sonra [Nuri Bilge Ceylan](#)'a derinden bir hayranlık ve şükran duydum. Dünyada gerçekten sinema yapan birkaç yönetmenden biri. Demek istediğim, edebiyatı imajlarla dile getirmiyor, sinematik araçlar ve yöntemler kullanarak hikâyeler anlatmıyor, bize neler olduğunu açıklamıyor. Sadece sinema yapıyor. Her ne kadar filmleri hayatın içinden de olsa, o bu hayatı hikâyenin akması için bir araç olarak kullanmıyor; tasvir etmektense nasıl olduğunu sunuyor. Bu sebeple filmlerinde her nesne, insan ya da coğrafya, imgenin sınırını aşıyor ve canlı, gerçek, özgün bir şeye dönüşüyor. Bunu başarıyor çünkü yaptığı şey çok basit; filmlerindeki her şey üzerine düşünüyor ve o her şeyi tek bir şeye dönüştürüyor. Hayata... Nuri bildiği hayatı gösteriyor bizlere, kendi hayatını, hepsi bizim deneyimlememiz için orada. Nereye ve nasıl bakmamızı da söylemiyor; bizi eğlendirmek için değil, bizimle paylaşmak için orada. Nuri sinemayı seviyor ve bu sevgisini kayıt altına aldığı her şeyde, seste, imgede, gösteriyor. Sonundaysa yaşamı kayıt altına almayı, duygular da dahil düşünceyi resmetmeyi başarıyor. Yaşamı seviyor da. Bu yüzden bu kadar cömert, bu yüzden gözleri bu kadar gülüyor. Onu tanıyanların hayatını zenginleştiren türden biri o. Her şeyden öte, bir sanatçı olarak, insan zihnini zenginleştiriyor. Yollarımız birkaç kez kesiştiyse de zamanın hep yetmediğinin farkındaydım. Keşke çocukluk arkadaşım olsaydı.

